

Давидов Анатолій Іванович

Біографія

АНАТОЛІЙ ДАВИДОВ

(нар. 1938)

Народився А. Давидов 1938р. в с. Бочках Конотопського району на Сумщині в сім'ї вчителів. Після закінчення в 1960р. Ніжинського педінституту працював учителем біології. Деякий час був на комсомольській, партійній роботі. Далі присвятив себе літературній діяльності: завідував відділом природознавства у журналі "Знання та праця", був головним редактором журналу "Барвінок", потім — директором видавництва "Молодь".

А. Давидов створив для дітей багато книг — у тому числі і науково-художніх, де розповідається про життя природи. Перша книжечка "Ширшає виднокруг" вийшла 1967р., далі — "Сонячні вершники", "Без креслень і кельми", "Знай, люби, бережи", "Скарб" та ін. Збірка повістей та оповідань "Не так вже й тісно на землі" дістала високу відзнаку — премію Лесі Українки.

Твори А. Давидова приваблюють глибоким знанням природи, любов'ю до неї, а також розумінням внутрішнього світу дітей. Письменник прагне прищепити їм бажання вивчати світ рослин і тварин, берегти його. Він пише й про людські стосунки, про дитячі справи, пригоди, вчить шанувати сучасне й минуле.

Цікаве оповідання "Вдячність" із циклу "Таємниці старого дуба". Дуб, наче жива істота, спостерігає все, що діється навкруги, пригадує своє довге життя, піклується про жолуді, які продовжують його рід. Але у дубі — дупло, й пишатися серед дерев йому вже недовго... Та ось приїхали до лісу люди — вчитель з учнями, полікували стовбур, замазали дупло, обгородили. І тут дуб із вдячністю впізнає у старому вчителеві юнака, якого він порятував у роки війни від ворога.

Оповідання це близьке до казки, які теж пише А. Давидов. Краща з них — про Озивайка, лісового хлопчика, який доглядає ліс, дружить з тими, хто любить природу.